

Formanden (Sofus Høgsbro): Da For-
slaget er undergaaet Forandringer her i
Tinget, vil det nu blive tilbagesendt til
Landstingets Formand.

Man gik derefter til Fortsættelsen af:

*Eneste Behandling af Indstillinger fra
Finansudvalget angaaende de til samme
henviste Andragender. (2. Afd.)*

Til Forhandling sættes de Finansmini-
steriet vedrørende Indstillinger Nr. 4 og
15 (se Tillæg B., Sp. 1689 og Sp. 1735—38).

Ordføreren (Busk): Som den højt-
ærede Formand udtalte, er der kun 2 An-
dragender, der ere henviste fra Finansud-
valget til Finansministeren.

Det ene angaar en Invalideunderstøt-
telse, og der er der, som jeg nævnte i
Begyndelsen af min Tale, en Rettelse at
gøre i Betænkningen. Andragendet findes
under Nr. 70, og Andrageren er Lærer
Christian Rasmus Christensen. Han an-
drager om at faa en Invalideunderstøt-
telse. Han anfører som Grund dertil, at han lider
af en kronisk Hjertesygdom i Forbindelse
med Mavekatarr. Han mærkede første
Gang Sygdommen som Soldat, idet han
besvimeede under Øvelserne paa Fælleden
og samme Dag i Gymnastikhuset. Han
blev saa indlagt paa Sygehuset, og da Syg-
domsanfaldet efter Udskrivningen derfra
gentog sig, blev han paa ny hver Gang be-
handlet paa Sygehuset. Ved Genindkal-
kaldelsen i 1897 medbragte han Attest fra
en Læge, der i Mellemtiden havde behand-
let ham, og efter et Ophold paa Sygehuset
blev han hjemsendt som udygtig til al
Krigstjeneste. Andrageren mener, at det
er hans militære Tjeneste, som har bevirket
denne Sygdom. Der ligger oppe i Finans-
ministeriet tvende Lægeerklæringer, som
ikke have været nærværende for Udvalget.
Det er Udvalgets egen Skyld, vi kunde have
skrevet efter dem, men det have vi ikke
gjort. Finansudvalget er derfor blevet enigt
om at henvise denne Sag til Finansmini-
sterens Undersøgelse. Dermed anbefale vi
ganske vist ikke ubetinget denne Mands
Andragende, men Meningen er dog fra
Finansudvalgets Side, at hvis Ministeren
ved nærmere Undersøgelse kunde komme
til det Resultat, at det var forsvarligt at
give ham en Understøttelse, vilde Finans-
udvalget naturligvis ikke have noget imod,
om Finansministeren vilde forlange en
saadan Understøttelse til denne Mand.

Det andet Andragende til Finansmini-
steren findes under Nr. 117 og angaaende
en helt anden Sag. Det er et Andragende
fra Bestyrelsen for Interessentskabet Dams-
holte—Hodsager Mergelbane. De oplyse
der, at de have taget fejl, da de toge fat
paa Gravning af Mergel paa dette Sted.
Det har vist sig, at der ikke er saa meget
Mergel der, som de antog, og der oplyses
navnlig, hvad der for Østjyderne er for-
færdeligt at tænke sig, at de skulle ikke
mindre end 9 Alen ned, inden de komme
til Mergelen. Det maa være en slem Anstalt
for disse Folk at have en saadan Mergel-
grav, hvor de skulle 18 Fod ned for at faa
Mergelen. Derhos er det oplyst, at det er
et temmelig tyndt Lag Mergel, der findes,
foruden at der findes en Sandbanké. Dette
gør naturligvis, at Foretagendet ikke paa
langt nær er saa rentabelt, som man antog,
det vilde være. Andragerne anmode derfor
om, at der maa blive eftergivet dem en
Gæld paa 27,300 Kr., og idet de bede
herom, ere de saa høflige og hensynsfulde
at udtale en dybtfølt Tak til det høje Ting
og til Regeringen for, at man har hjulpet
dem tidligere. Man har dog altsaa haft
den Fornøjelse af at hjælpe disse Folk, at
de skønne paa det. Finansudvalget har
ment, at der maaske kunde være Anled-
ning til at gøre noget for dem derovre i
denne fattige Egn og er da blevet enigt
om at anbefale Sagen til Ministerens Un-
dersøgelse. Man stiller sig ved dette An-
dragende ligesom ved det tidligere ikke
ubetinget anerkendende, men dog saa ven-
lig, at man henviser det til Ministerens
nærmere Undersøgelse, idet der da mulig
kan naas et Resultat i Retning af at hjælpe
disse Folk, da de ere i stor Forlegenhed.
Det værste er jo, at Mergelgraven ikke er
saa god, som den kunde og skulde være.
Med disse faa Ord skal jeg tillade mig at
anbefale disse to Andragender til den højt-
ærede Finansminister.

Finansministeren (Hørring): Jeg
skal kun udtale, at naar Andragendet under
Nr. 70 bliver henvist til Finansministerens
Undersøgelse, skal jeg tage det op paa ny
til Behandling. Det har jo tidligere været
til Behandling i Finansministeriet, og jeg
skal gerne se, om man ikke kunde ind-
hente nogle supplerende Oplysninger an-
gaaende Andragerens Tilstand paa den
Tid, han kom ind i Militærtjenesten. Saa
vidt jeg husker denne Sag, tror jeg nok, at
Spørgsmaalet var ikke, om han har paa-
draget sig Sygdommen i Militærtjenesten,
men om den ikke er bleven væsentlig for-